

[Bernhard Baunsgaard.]

cirkulæreskrivelser, der er udsendt af direktoratet for gymnasieskolerne, forhindrer, at vi drager de helt selvfølgelige konsekvenser; jeg kan til oplysning for ministeren blot pege på de bestemmelser, der står i cirkulæreskrivelsen af 29. september 1964; dem må vi have rettet fra direktoratets side, så vi kan komme rigtigt igennem.

Jeg skal til allersidst kun bemærke, at det er naturligvis rigtigt, når den højtærede undervisningsminister siger, at der i lange tider har været 18-årige elever i gymnasiet; men tidligere — på det tidspunkt i 1922 f. eks., da man kom med myndighedsloven — drejede det sig kun om ca. 100 elever; i dag drejer det sig, som jeg sagde før, om i hvert fald 12.000 elever i danske gymnasieskoler.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): For en ordens skyld må jeg vel lige sige, at det cirkulære af september 1964, som hr. Bernhard Baunsgaard her i anden omgang sagde vi måtte have gjort noget ved, er det cirkulære, som jeg i mit første svar til hr. Bernhard Baunsgaard sagde at direktoratet — som allerede sagt ved rektormødet i december, hvori hr. Bernhard Baunsgaard deltog — ville gøre noget ved.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at de ejendomme, som Københavns universitet har opkøbt i den indre by, og som ikke er egnede til undervisningsbrug, afhændes til privat anvendelse, herunder beboelse — og i bekræftende fald hvornår?“

Hanne Budtz: Siden jeg i december måned stillede mit spørgsmål til undervisningsministeren, er der jo fremkommet en del nye oplysninger vedrørende fremtiden for de gamle ejendomme, som universitetet har opkøbt i den indre by. I aftes udtalte undervisningsministeren i Aktuelt Kvarter, at det var ikke realistisk at tænke sig Københavns universitet udbygget i gamle ejendomme, og det har det vel formentlig ikke på noget som helst tidspunkt været. Nu læser jeg i Berlingske Aftenavis i dag — det ændrer muligvis noget i svaret på

mit spørgsmål — at der er andre planer, netop planer om at lade Københavns universitet forblive i den indre by, men at der samtidig kan være tale om at udflytte en del af Københavns universitet. Nu hører jeg til dem, der slet ikke kan forestille mig, at man kan undvære en del af universitetet, i hvert fald de humanistiske fag, i det indre København, og jeg synes, det vil være rart her at få bekræftet, at undervisningsministeren selv er af den samme opfattelse. Jeg er efter udtalelsen i går ganske klar over, at ministeren ikke har bundet sig til noget som helst, men jeg må alligevel gå ud fra, at man nu er klar over, at de ejendomme, som universitetet ejer, ikke kan bruges til universitetsformål. Spørgsmålet er derfor, hvad der så skal ske med dem. Jeg er klar over, at de naturligvis i øjeblikket er i fuld brug dels til undervisningsformål — man benytter formentlig de samme dårlige lokaler, som både jeg i min ungdom og tidligere generationer gik til manuduktion i — dels er en del af dem udlejet til beboelse. De står altså ikke tomme.

Disse ejendommers skæbne er dog også i høj grad afhængig af, hvem der ejer dem, og hvis Københavns universitet nu skal bruge penge — og det skal det jo, endda mange penge, på anden måde — så kan det ikke være rimeligt, at universitetet fortsat er i besiddelse af disse ejendomme. Jeg synes derfor, det ville være rigtigt både for ejendommenes egen skyld og for det gamle Københavns skyld, om disse gamle huse blev afhændet til private, der var interesseret i at bevare og restaurere dem. Det er formentlig bekendt, at selskabet Det gamle Københavns Venner har haft meget stor interesse i sådanne huse, idet det har meddelt, at nu ønskede det at købe den ene eller den anden saneringsmodne ejendom, som det var værd at bevare. Jeg vil derfor også tro, at der hos de samme kredse, de samme mennesker, der gerne vil bo centralt og godt, vil være meget stor interesse for disse ejendomme. Det er klart, at det først kunne ske, når det var muligt, og der kræves naturligvis særlig tilladelse dertil. Jeg mener dog, der er mange, mange muligheder for, samtidig med at universitetets forhold forhåbentlig ordnes, at gøre noget for at bevare disse atmosfærefyldte dele af den gamle